



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18552/2022
08.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца ДОО „МИС КОМЕРЦ“, са седиштем у Зрењанину, чији је пуномоћник Владимир Недељковић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Марко Петковић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1158/22 од 18.08.2022. године, у седници већа одржаној 08.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1158/22 од 18.08.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1158/22 од 18.08.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1158/22 од 18.08.2022. године, у делу који се ревизијом побија одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Вишег суда у Зрењанину П 69/21 од 18.01.2022. године у ставу другом изреке којом је делимично усвојен евентуални тужбени захтев и тужени обавезан да исплати тужиоцу износ од 3.664.379,99 динара са законском затезном каматом од 16.08.2019. године до исплате, као и да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 422.623,70 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу којим је одлучено о евентуалном тужбеном захтеву за исплату, тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о ревизији туженог применом члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 ... 10/23 и др. закон, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је оценио да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе и новог тумачења права, узимајући у обзир садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге за одлуку о тужбеном захтеву. Правноснажном пресудом против које је ревизија изјављена тужени је

обавезан да плати тужиоцу накнаду на име тужиоцевог улагања у непокретности у власништви туженог, при чему је висина накнаде утврђена као разлика тржишне вредности непокретности пре и након извршеног улагања. Сходно наведеном, спорно правно питање није од општег интереса, нити у интересу равноправности грађана, већ је везано за конкретну чињеничну ситуацију и решење спорног односа странака (тужени током поступка и у ревизији оспорава начин обрачуна тржишне разлике). Такође, не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или новим тумачњем права, нити је тужени о томе пружио одговарајуће судске одлуке. Образложење побијане пресуде за одлуку о усвајању тужбеног захтева за исплату накнаде, не одступа од судске праксе у тумачењу и примени чланова 210. и 214. Закона о облигационим односима. Разлози на којима је заснована другостепена одлука одговарају и усклађени су са важећим тумачењем права и владајућим правним схватањем у пракси нижестепених судова и ревизијског суда у примени материјалног права, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права. Из тих разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије је по општим правилима из члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 403. став 3. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско – правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се ревизијом побија одлука о новчаном имовинско – правном захтеву и да вредност предмета побијаног дела од 3.644.379,99 динара не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе (на дан подношења тужбе 16.08.2019. године један евро је вредео 117,3878 динара), то ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић